

Vapon on aika luopua Viurusuon turvekaivoshankkeesta

P-K:n luonnonsuojelupiiri on tyytyväinen Korkeimman hallinto-oikeuden päätökseen, jolla se jo kolmatta kertaa palauttaa Vapon turvelupahakemuksen lähtöruutuun, eli uuteen valmisteluun. Sunnuntaina 13.3. tulee kuluneeksi tasan kuusitoista vuotta siitä, kun Vapo oy ensimmäisen kerran haki turpeennostolupaa luonnontilaiselle Viurusuolle.

Yli 300 hehtaarin laajuinen Viurusuo on luonnonarvoiltaan erittäin merkittävä, viimeinen luonnontilassa säilynyt laajempi suokokonaisuus Outokummun seudulla. Paras liiketoimintaidea Vapolle tässä tilanteessa on tarttua ympäristöhallinnon tietävästi jo parin vuoden takaiseen ostotarjoukseen, jolla valtio ostaisi suon luonnonsuojelualueeksi.

Aika on ajanut vuonna 1995 käynnistyneen turpeennostosuunnitelman ohi. Luonnontilaisten soiden suojelun merkitystä korostetaan alkuvuodesta valmistuneessa kansallisessa suostrategiassa. Valtioneuvoston hyväksymät Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet (VAT, 2009) edellyttävät turpeennoston suuntaamista jo luonnontilansa menettäneille soille. Samaa periaatetta korostaa jopa Vapo Oy vuonna 2006 julkistetussa ilmasto-ohjelmassaan: *"Kohdennamme turveteollisuutta alueille, joilla nykyisiä luontaisia hiilidioksidipäästöjä voidaan vähentää tehokkaimmin."* Luonnontilaisten soiden ja niillä elävien lajien arvo ja merkitys ilmenee myös 2008 julkaistussa Suomen uhanalaisten luontotyyppien arvioinnissa, sekä viime vuonna valmistuneessa uudessa uhanalaisten lajien selvityksessä. Suomen punaiseen kirjaan on päätynyt muun muassa Viurusuon pesimälajistoon kuuluva keltävästäräkki.

On käsittämätöntä, jos Vapo Oy vielä tämän hylkäyksen jälkeen lähtee neljännelle kierrokselle hakemaan Viurusuolle turpeenkaivuulupaa. Valtioenemmistöisen yhtiön tulisi osaltaan kantaa vastuuta ympäristöstä. Luontojärjestöjen ja elinympäristöstään huolta kantavien kansalaisten valitukset eivät ole kiusantekoa. Vähien jäljellä olevien luonnontilaisten soiden säästäminen ei merkitse turveteollisuuden loppua. Kukaan ei esimerkiksi valittanut Vapo Oy:n parin vuoden takaisesta hakemuksesta turpeen nostoon jo aikoinaan pääosin ojitetulta Polvijärven Teyrisuolta. Luonnontilansa täysin menettäneitä turvemaita Pohjois-Karjalassa riittäisi turveteollisuuden kaikkiin tarpeisiin. Mikäli Vapo edelleen, arvovalta- tai periaatesyistä, aikoo jatkaa valtioneuvoston ja oikeuslaitoksen työllistämistä Viurusuon turvehankesuunnitelmillaan, on syytä vakavasti kysyä, eikö valtio-omistajan olisi aika vaihtaa vastuullisia henkilöitä yhtiössä ja sen hallintoelimissä?

Suomen luonnonsuojeluliitto on esittänyt turpeen polton lopettamista viimeistään vuonna 2020. Turpeenpoltto tulee joka tapauksessa loppumaan lähivuosikymmeninä. Mitä pitempään turpeen polttoa jatketaan, sitä vaikeammaksi Suomen tulee täyttää uusiutuvan ja vähäpäästöisen energian lisäämistavoitteitaan ja kansainvälisiä sitoumuksiaan. Jo siitäkin syystä Viurusuon turvehanke on toivottavasti jo nyt saanut lopullisen pisteensä

Lisätietoja

Heikki Simola p. 050 5660640

Sanna Saarnio, Pohjois-Karjalan luonnonsuojelupiirin puheenjohtaja, p. 046 6818310